

Det er så yndigt

Tekst: Jan Svarrer

Et ægtepar står foran spejlet. De er ved at gøre sig klar til at skulle til fest. Hun er ved at lægge make-up, han knapper skjorten og binder slips.

Kvinde: Har du tænkt dig at tage lidt livsglæde med i dag?

Mand: Livsglæde?? Ja, hvis jeg kunne finde noget, tog jeg det gerne med.

Kvinde: Har du prøvet at kigge efter det, måske der hvor du havde det sidst?

Mand: Ja, det må da have været før vi blev gift

Kvinde: Hvad med oppe bagerst i garderobeskabet, der hvor du også har hængt din charme?

Mand: Der har jeg kigget, der var ikke noget. Der hang til gengæld din rummelighed.

Kvinde: Hvad så med at medbringe lidt af det den humor, du trods alt har tilbage?

Mand: Der er næsten ingenting, jeg brugte jo det meste dengang du tog kørekort!

Kvinde: Nåja, det kan jeg godt huske. Det var dengang vi opdagede du var født uden situationsfornemmelse! Så den ser vi vel heller ikke noget til idag?

Mand: Nej, men der er jo også dårlig plads i taxaen, hvis vi også skal have din selvscenesættelse med. Men måske skulle jeg kigge op på loftet? Det kan være det hele ligger i den papkasse med din sexlyst?

Kvinde: Det skal jeg ikke kunne sige, det var ikke mig der pakkede den væk!! Men hvad med ude i skuret? Hang der ikke engang sådan en gul plasticpose med din potens i?

Mand: Jo men den har jeg kørt på forbrændingen, jeg brugte den jo ikke til noget.

Kvinde: Nå, den skulle vel i "Småt brændbart"?

Mand: Næh, det var "Gammel jern".